

دانشگاه گیلان

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی

جلد بیست و هفتم، شماره دوم، ۱۳۹۹

۱۳۱-۱۵۲

<http://jopp.gau.ac.ir>

DOI: 10.22069/jopp.2020.16303.2481

ارزیابی تأثیر تغذیه آلی، زیستی و شیمیایی بر رشد و عملکرد کرچک (*Ricinus Communis*)

*سعید حضرتی^۱، امیررضا صادقی بختوری^۱، داود کیانی^۲ و عباس زینالی^۱

^۱گروه زراعت و گیاهان دارویی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران،

^۲استادیار پژوهش، بخش تحقیقات علوم زراعی و باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان بوشهر،

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بوشهر، ایران،

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۱/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۳/۰۴

چکیده

سابقه و هدف: مصرف نهاده‌های شیمیایی علاوه بر آلودگی آب و خاک و کاهش کیفیت محصولات زراعی و دارویی، سبب مشکلات زیست‌محیطی نیز گردیده است. در کشاورزی پایدار، کودهای آلی و زیستی به‌عنوان جایگزینی مناسب برای کودهای شیمیایی به‌شمار می‌آیند و می‌توانند باعث بهبود عملکرد کمی و کیفی گیاهان شوند. با توجه به اهمیت گیاه دارویی کرچک و مصارف گسترده آن در صنایع مختلف، این پژوهش جهت دستیابی به رشد و عملکرد قابل قبول با کاربرد تلفیقی کود زیستی، ورمی‌کمپوست و نیتروژن اجرا شد.

مواد و روش‌ها: آزمایش به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان در سال ۱۳۹۶ اجرا گردید. ترکیب تیماری مورد بررسی شامل کود نیتروژن در سه سطح، عدم مصرف، ۷۵ و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار، ورمی‌کمپوست در سه سطح عدم کاربرد، ۵ و ۱۰ تن در هکتار، کود زیستی قارچ *Piriformospora indica* در دو سطح عدم تلقیح و تلقیح بودند. صفاتی مانند وزن تر و خشک گیاه، ارتفاع گیاه، تعداد برگ، سطح برگ، طول و قطر گل‌آذین، رنگدانه‌های فتوسنتزی، تعداد دانه در کپسول، تعداد کپسول در بوته، وزن هزاردانه، درصد روغن، عملکرد بذر و روغن مورد مطالعه قرار گرفتند.

یافته‌ها: با توجه به نتایج حاصل، ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بیش‌ترین ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی، قطر ساقه، وزن تر و خشک گیاه را در مقایسه با سایر ترکیب‌های تیماری نشان داد. هم‌چنین بیش‌ترین میزان عملکرد بذر در ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن به‌میزان ۲۸۲۴ کیلوگرم و روغن در تیمار تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن به‌میزان ۱۱۸۵/۱ کیلوگرم در هکتار به‌دست آمد. بالاترین میزان درصد روغن به‌میزان ۴۳/۳۰ درصد در ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و کم‌ترین در تیمار شاهد به‌میزان ۳۶ درصد حاصل شد. عملکرد روغن همبستگی مثبت و معنی‌داری با تعداد دانه در بوته ($R^2=0/74$) نشان داد. بالاترین ضریب تشخیص رگرسیون گام به گام ($0/68$) برای صفت تعداد دانه در یک بوته حاصل گردید.

* مسئول مکاتبه: saeid.hazrati@azaruniv.ac.ir

نتیجه‌گیری: صفت تعداد دانه در بوته و وزن هزاردانه و ترکیب تیماری ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + عدم کاربرد نیتروژن می‌تواند انتخاب مناسبی جهت رسیدن به بالاترین عملکرد روغن گیاه کرچک در راستای کشاورزی پایدار و کاهش مصرف نیتروژن از منابع شیمیایی باشند.

واژه‌های کلیدی: تغذیه، عملکرد روغن، گیاهان روغنی، ورمی‌کمپوست

مقدمه

دانه‌های روغنی از منابع مهم انرژی و پروتئین شناخته شده‌اند (۲۱). کرچک (*Ricinus communis* L.) یکی از گیاهان روغنی دارویی متعلق به تیره فرفیون است که دارای ریشه‌های عمیق بوده که بیش‌تر در مناطق گرم پراکنش دارد. بذر کرچک حاوی ۳ تا ۵ درصد پروتئین سمی است که ریسین نامیده می‌شود. به‌علاوه در قسمت‌های رویشی از جمله برگ، دارای مواد سمی می‌باشد که این گیاه را به یک محصول غیرخوراکی تبدیل کرده است (۹). از روغن کرچک در صنایع پتروشیمی، کارخانه لاستیک‌سازی، رنگ و لاک، الکل، صابون، وسایل آرایشی، پوشش سطوح و داروسازی استفاده می‌شود. استرهای موجود در روغن کرچک از گرانروی بالایی برخوردارند که یک دامنه وسیع از دما را تحمل می‌کنند و به همین علت آن را به‌عنوان روغن موتور در صنایع هوایی مورد استفاده قرار می‌دهند (۱۶ و ۴).

مدیریت حاصلخیزی خاک یکی از عوامل اصلی تعیین‌کننده رشد و عملکرد کمی و کیفی گیاهان به‌خصوص گیاهان دارویی محسوب می‌شود. کاربرد صحیح و مناسب عناصر و مواد غذایی در طول مراحل کاشت، داشت و برداشت گیاهان دارویی، نه تنها نقش عمده‌ای در افزایش عملکرد دارد؛ بلکه در کمیت و کیفیت مواد مؤثره آن‌ها نیز بسیار مؤثر است (۲۰). افزایش زیادی در استفاده از کودهای شیمیایی بعد از انقلاب سبز جهت افزایش بهره‌وری محصولات کشاورزی صورت گرفت و این امر سبب از بین رفتن

منابع زمین، آسیب زدن به محیط زیست و افزایش هزینه تولید گردید. مدیریت تلفیقی مواد غذایی، یک روش برای تولید پایدار محصولات کشاورزی است که تهدیدی حداقلی را برای برهم زدن محیط زیست دارد. ترکیب کودهای آلی و سنتزی در نسبت‌های مناسب، در افزایش عملکرد محصولات و حفظ منابع غذایی خاک مؤثر است. از این‌رو ارزیابی‌های فیزیولوژیکی و ریخت‌شناسی می‌تواند مناسب بودن مدیریت تلفیقی مواد غذایی برای یک محصول خاص را ارزیابی کند (۱).

نیتروژن یکی از عناصر غذایی مهم برای گیاهان است و اساس تشکیل پروتئین و اسید نوکلئیک است. تامین نیتروژن از طریق کودهای شیمیایی از خطرات اصلی آلودگی‌های محیط زیستی است، از طرفی کاهش و یا افزایش مصرف نیتروژن امکان ایجاد اختلالات در فرآیندهای نموی و رشد زایشی گیاه را سبب می‌گردد (۳). در پژوهش انجام‌شده روی آفتابگردان، افزایش و یا کاهش کاربرد نیتروژن کاهش عملکرد را منجر شد (۱۸). از این‌رو مدیریت تلفیقی نیتروژن با کودهای آلی می‌تواند در حفظ سلامت محیط زیست مفید باشد.

کاربرد کود مناسب یک عامل اصلی در کشت موفقیت‌آمیز گیاهان دارویی می‌باشد. با توجه به تأکیدی که کشاورزی پایدار بر افزایش کیفیت و پایداری عملکرد دارد، در گیاهان دارویی که محصولات کیفی می‌باشند، ورمی‌کمپوست گزینه مناسبی برای این نظام کشت محسوب می‌شود و

(۱۴). کاربرد قارچ‌های زیستی، عملکرد روغن، عملکرد دانه و پروتئین را در آفتابگردان افزایش داده است (۱۹). در پژوهشی توسط جمشیدی و همکاران (۷)، بذور تلقیح شده با قارچ میکوریزا آفتابگردان موجب افزایش صفات ارتفاع، عملکرد دانه و میزان روغن در مقایسه با شاهد شد (۱۱). در مطالعه‌ای دیگر کاربرد قارچ میکوریزا میزان رشد، عملکرد و درصد روغن را در گیاه کلزا افزایش داد (۱۰).

مدیریت عناصر غذایی مورد نیاز گیاه از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده و با مدیریت صحیح مواد غذایی می‌توان شرایط را به گونه‌ای فراهم آورد که گیاه حداکثر رشد و عملکرد را داشته باشد. با توجه به اهمیت گیاه دارویی کرچک و مصارف گسترده آن در صنایع مختلف، این پژوهش در راستای اهداف کشاورزی پایدار جهت دستیابی به رشد و عملکرد قابل قبول با کاربرد تلفیقی کود زیستی، ورمی کمپوست و نیتروژن اجرا شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر برهمکنش سطوح مختلف کود نیتروژن و ورمی کمپوست با کاربرد میکوریزا روی ویژگی‌های کمی و کیفی گیاه کرچک، پژوهشی در سال ۱۳۹۶ در ایستگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان با عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۸۱ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۴۵ درجه و ۹۳ دقیقه شرقی و ارتفاع ۱۳۱۸ متری از سطح دریا انجام شد. منطقه مورد نظر اقلیم نیمه خشک با زمستان‌های سرد و یخبندان دارد.

این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار به اجرا درآمد. فاکتورهای مورد بررسی شامل کود نیتروژن از منبع اوره در سه سطح: بدون کاربرد (N_0)، ۷۵ (N_1) و ۱۵۰ (N_2) کیلوگرم در هکتار (از منبع اوره) و

به نظر می‌رسد که در چنین شرایطی، بهبود رشد و عملکرد از آن‌ها حاصل شود. از فرآوری ضایعات آلی بقایای گیاهی، کود دامی و غیره توسط کرم خاکی ورمی کمپوست حاصل می‌گردد که دارای قدرت بالای جذب و نگهداری آب و عناصر غذایی و در نتیجه تخلخل زیاد، تهویه و زهکشی مناسب می‌باشد و استفاده از آن در کشاورزی پایدار، علاوه بر افزایش جمعیت و فعالیت ریزجانداران مفید خاک، در جهت فراهمی عناصر غذایی مورد نیاز گیاه عمل می‌کند (۱۲). پژوهش‌های زیادی اثر مثبت کاربرد ورمی کمپوست را در رشد و عملکرد گیاهان روغنی نشان داده‌اند. اثر مثبت کاربرد ورمی کمپوست در عملکرد گیاه سویا گزارش شده است (۱۷). خدائی جوقان و همکاران (۱۲) تأثیر مثبت کاربرد ورمی کمپوست در افزایش رشد و عملکرد آفتابگردان را گزارش دادند و بیان کردند با کاربرد ورمی کمپوست می‌توان مصرف کودهای شیمیایی را نیز کاهش داد.

استفاده از قارچ‌های همزیست یکی دیگر از راه‌های تأمین حاصلخیزی خاک در نظام‌های کشاورزی پایدار می‌باشد. قارچ‌های همزیست مایع تلقیح میکروبی است، که توانایی متحرک‌سازی عناصر غذایی خاک و قابل دسترس کردن آن برای گیاه از طریق فرایندهای بیولوژیک را دارد (۲۱). قارچ اندوفیت *Piriformospora indica* که با کلنیزاسیون ریشه آن‌ها سبب تحریک شدید رشد میزبان‌های خود می‌گردد، فراهم‌سازی شرایط لازم برای استفاده بیشتر از فرایندهای طبیعی مانند عناصر غذایی یکی از راهکارهای تولید بهینه محصول و مهم‌تر از آن حفظ سلامت محیط زیست است که امروزه در کشورهای مختلف به طور جدی دنبال می‌شود. از این رو، به منظور استقرار یک نظام کشاورزی پایدار، به کارگیری کودهای زیستی از اهمیت به‌سزایی برخوردار است

به صورت جوی- پشته، مقادیر کودی در نظر گرفته شده برای تیمارها در کرت‌های مورد نظر پخش و با ایجاد ردیف‌های کاشت تا عمق ۳۰ سانتی‌متری با خاک مخلوط شدند. مقادیر کودی نیتروژن در سه نوبت (یک سوم در آغاز کاشت و یک سوم در اواسط دوره رشد و یک سوم در مرحله گلدهی) در اختیار گیاه قرار گرفت. زادمایه‌زنی قارچ که به صورت اندام فعال قارچ بود حاوی گونه قارچ *Piriformospora indica* در آزمایشگاه کشت شد، بذرها جهت تلقیح با قارچ به مدت سه ساعت در سوسپانسیون قارچ غوطه‌ور و سپس کشت شدند.

ورمی‌کمپوست در سه سطح عدم کاربرد (V_0)، ۵ (V_1) و ۱۰ (V_2) تن در هکتار، کود زیستی مایکوریزا در دو سطح عدم تلقیح (P_0) و تلقیح با کود زیستی (P_1) بودند. زمین مورد نظر در پائیز شخم زده شد و در اواخر زمستان و اوایل بهار پس از دیسک‌زنی، تسطیح و کرت‌بندی گردید. پیش از آماده‌سازی قطعه زمین مورد نظر، از خاک مزرعه نمونه‌گیری و درصد عناصر موجود در آن تعیین شد که نتایج مربوط به آزمایش خاک و ورمی‌کمپوست مورد استفاده در جدول ۱ ارائه گردیده است. پیش از ایجاد ردیف‌های کاشت

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک و ورمی‌کمپوست.

Table 1. Physical and chemical properties of soil and vermicompost.

پتاسیم (میلی‌گرم در کیلوگرم) Potassium (mg/kg)	فسفر (میلی‌گرم در کیلوگرم) Phosphorus (mg/kg)	نیتروژن (درصد) Nitrogen (%)	ماده آلی (درصد) Organic matter (%)	هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر) EC (dS/m)	واکنش خاک pH	بافت خاک Soil texture
480	31	0.03	1.06	5.70	7.61	شنی لومی Loam-sandy
6500	400	1.20	10.60	2.55	7.2	ورمی‌کمپوست Vermicompost

بذرها بوجاری شدند. به منظور اندازه‌گیری عملکرد زیست‌توده، بوته‌های برداشت شده به قطعه‌های کوچک‌تر خرد و در پاکت‌های کاغذی به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه، ابتدا تعداد بذرها شمارش و میانگین‌گیری شد تا تعداد بذر در هر بوته به دست آید. سپس، تمامی بخش‌های گیاه به تفکیک بذرها، اندام‌های هوایی و زیرزمینی برای خشک کردن به آن با دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت منتقل شدند. پس از خشک شدن کامل تمامی بخش‌های گیاه با ترازوی دیجیتال وزن گردید. بدین ترتیب، عملکرد دانه و زیست‌توده بوته‌های کرچک از سطح

به دلیل اختلاف در زمان رسیدگی دانه‌ها (نامحدود بودن رشد کرچک) و حساسیت بذرها نسبت به ریزش، قسمت گل‌آذین بوته‌های کرچک مورد نظر به طور جداگانه با توری پوشانده شدند تا از ریزش بذرها به زمین جلوگیری به عمل آمده و یکنواختی در برداشت همه کپسول‌ها به دست آید. پس از خشک شدن کامل گل‌آذین و کپسول‌ها، برداشت در مورخه ۱۵ مهرماه صورت گرفت. نمونه‌گیری از ردیف‌های مرکزی هر کرت و پس از حذف اثر حاشیه انجام شد. بدین منظور، ده بوته از سطح ۲ مترمربعی هر کرت انتخاب، کپسول‌ها به طریق دستی جدا و

در یک هاون چینی با ۱۰ میلی لیتر استون ۸۰ درصد عصاره‌گیری گردید. سپس عصاره حاصل از کاغذ صافی عبور داده شد و تا رسیدن به حجم ۲۵ میلی لیتر و استخراج کامل کلروفیل به آن استون اضافه گردید. جذب نوری کلروفیل a, b و کارتنوئید به ترتیب در طول موج‌های ۶۶۳، ۶۴۵ و ۴۷۰ نانومتر خوانده و با استفاده از فرمول روش آنون به روش اسپکترومتر مربوطه غلظت کلروفیل a و b و کلروفیل کل و کارتنوئید بر حسب میلی گرم بر گرم برگ تازه به دست آمد (۵).

تجزیه و تحلیل داده‌ها و محاسبات مربوط به آن‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SAS نسخه ۹/۲ انجام شدند. مقایسه میانگین بین تیمارها نیز با استفاده از آزمون حداقل تفاوت معنی دار (LSD) انجام گرفت.

نتایج و بحث

ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی، قطر ساقه، وزن تر و خشک کل بوته: بر اساس نتایج تجزیه واریانس مشخص شد ترکیب‌های تیمار کودی مورد استفاده، روی صفات ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی، قطر ساقه، وزن تر و خشک بوته تأثیر معنی داری داشت. عامل ایجادکننده اختلاف معنی دار آماری برای ارتفاع بوته، قطر ساقه، وزن تر و خشک ساقه، اثر متقابل سه‌جانبه کود بیولوژیک، ورمی کمپوست و نیتروژن بود ($p\text{-value} < 0/01$). نتایج تجزیه واریانس اثر متقابل دوجانبه ورمی کمپوست در کود نیتروژن را به‌عنوان ایجادکننده اختلاف معنی دار برای صفت تعداد شاخه فرعی معرفی کرد ($p\text{-value} < 0/05$). نتایج مقایسه میانگین نشان داد ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و عدم تلقیح با کود

موردنظر محاسبه شده و به هکتار تعمیم داده شد. شاخص برداشت نیز با تقسیم عملکرد دانه بر عملکرد زیست‌توده به دست آمد.

استخراج روغن با استفاده از حلال دی اتیل اتر صورت گرفت. بدین منظور بیست عدد بذر انتخاب شده و پس از جداسازی ناخالصی‌ها، عملیات خشک کردن آن‌ها مجدداً در آن با دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت انجام گرفت. بذرها خشک شده برای روغن‌گیری خرد و ۲ گرم از آن به درون لوله‌های آزمایشی ریخته شد. حدود ۱۰ میلی لیتر از حلال دی اتیل اتر به لوله‌های آزمایشی اضافه شد و محلول آماده‌سازی شده با استفاده از دستگاه تکان‌دهنده (ورتکس) هم زده شد تا محلول یکنواختی به دست آید. سپس، محتوای لوله‌های آزمایشی به درون ویال‌های ۵۰ میلی لیتری انتقال داده شدند. ویال‌ها دت ده دقیقه در دمای ۱۰ درجه سانتی‌گراد با سرعت ۱۰ هزار دور در دقیقه سانتریفیوژ شدند. پس از رسوب تفاله‌های بذر در قسمت انتهایی ویال‌ها، محلول باقی‌مانده در قسمت بالایی ویال‌ها که شامل دی اتیل اتر همراه با روغن بذرها بود، جمع‌آوری شده و محتویات آن به لوله آزمایشی دیگری ریخته شدند که از قبل وزن شده بودند. به‌منظور جداسازی حلال از ماده روغنی، محلول‌ها به داخل دستگاه آن با دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت منتقل شدند. پس از تبخیر و جدا شدن حلال دی اتیل اتر، تنها ماده باقی‌مانده روغن کرچک بود که وزن آن با کسر وزن لوله آزمایشی محتوی روغن از لوله آزمایشی که از قبل وزن شده بود به دست آمد (۲۱).

اندازه‌گیری کلروفیل برگ: برای سنجش میزان کلروفیل و کارتنوئید ۰/۵ گرم از نمونه تر برگ در مرحله گلدهی از برگ‌های جوان تهیه پس از توزین

کیلوگرم در هکتار نیتروژن بالاترین تعداد شاخه فرعی (۳/۸ عدد) را نشان داد و نکته قابل توجه این‌که بر اساس نتایج مقایسه میانگین صفات ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی، قطر ساقه، وزن تر و خشک گیاه توسط ترکیب تیماری ۱۰ تن ورمی‌کمپوست و ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار افزایش پیدا کرد (جدول ۳). زینالی و همکاران (۲۱)، کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن را برای افزایش سطح برگ، فتوسنتز، وزن خشک کل و عملکرد روغن معرفی کردند. از عناصر غذایی اساسی و مهم برای رشد رویشی یک گیاه نیتروژن می‌باشد. افزایش میزان عناصر خاک همراه با فراهم شدن شرایط مناسب برای جذب این عناصر غذایی توسط ریشه افزایش عملکرد را سبب خواهد شد. ورمی‌کمپوست با فراهم کردن یکنواخت نیتروژن و مقادیر زیادی از مواد محرک رشد در سراسر دوره رشدی گیاه و ایجاد شرایط مناسب برای فعالیت موجودات خاکزی منجر به افزایش رشد رویشی گیاه می‌گردد. کود آلی با ایجاد تغییرات در خاک و فراهم کردن محیطی مناسب‌تر برای رشد ریشه امکان جذب با کارایی بهتر عناصر غذایی را فراهم کرده و گسترش سیستم ریشه‌ای را منجر می‌گردد. از این‌رو فراهم بودن عناصر غذایی مانند نیتروژن باعث افزایش ویژگی‌های رشد رویشی شده و این صفات عملکرد و اجزای عملکرد را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد (۹). بر اساس نتایج حاصل از بررسی ضریب همبستگی ساده ارتفاع بوته بیش‌ترین ضریب همبستگی را با قطر ساقه در بوته ($r=0/94$) نشان داد. وزن خشک و وزن تر بوته ضریب همبستگی مثبت و معنی‌دار ($r=0/98$) را نشان داد (جدول ۱۰).

زیستی + عدم کاربرد ورمی‌کمپوست + کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن به ترتیب با ۱۲۸/۳۳ و ۱۱۵ سانتی‌متر بیش‌ترین ارتفاع بوته را به خود اختصاص دادند (جدول ۲). بر اساس نتایج مقایسه میانگین استفاده از کود بیولوژیک تأثیر معنی‌داری روی ارتفاع بوته نداشت، اما سطوح ۵ و ۱۰ تن ورمی‌کمپوست در هکتار در شرایط عدم استفاده از کود شیمیایی، ارتفاع بوته را نسبت به تیمار شاهد افزایش داد. ترکیب‌های تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن به ترتیب با ۲۲/۲۶ و ۲۱/۳ بیش‌ترین قطر ساقه را نشان دادند. ترکیب‌های تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن، تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن، تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن، عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + عدم کاربرد نیتروژن و عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بیش‌ترین وزن خشک و وزن تر بوته را بر اساس نتایج مقایسه میانگین نشان دادند، از این‌رو می‌توان نتیجه‌گیری کرد که استفاده از ۱۰ تن ورمی‌کمپوست در هکتار به تنهایی قادر است بیش‌ترین وزن تر و خشک بوته را ایجاد کند. برای صفت تعداد شاخه فرعی ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰

جدول ۲- تجزیه واریانس اثرات کود زیستی، ورمی کمپوست و کود نیتروژن بر ویژگی‌های رشدی گیاه کرچک.

Table 2. Analysis of variance the effects of biological-fertilizer, vermicompost and nitrogen on growth characteristics of Caster bean.

میانگین مربعات Mean square						منابع تغییر SOV
وزن خشک کل گیاه Dry weight of plant	وزن تر کل گیاه Fresh weight of plant	قطر ساقه Stem diameter	تعداد شاخه‌های فرعی Number of lateral branches	ارتفاع بوته Plant height	درجه آزادی df	
49.89 ^{ns}	1279.34*	0.14 ^{ns}	0.19 ^{ns}	109.29 ^{ns}	2	تکرار Replication
137.46*	2143.3**	12.12**	0.14 ^{ns}	1061.18*	1	کود زیستی Biological fertilizer (P)
699.62**	12286.32**	18.14**	0.25 ^{ns}	1713.92**	2	ورمی کمپوست Vermicompost (V)
1059.15**	12108.82**	8.21**	0.89**	1516.65*	2	کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)
380.44**	5726.43**	1.49*	0.35 ^{ns}	406.99*	2	کود زیستی × ورمی کمپوست (P×V)
18.45 ^{ns}	24.66 ^{ns}	0.37 ^{ns}	0.26 ^{ns}	12.33 ^{ns}	2	کود زیستی × کود نیتروژن (P×N)
152.76**	2717.53**	3.43**	0.85**	456.45**	4	ورمی کمپوست × کود نیتروژن (V×N)
185.98**	2138.48**	9.71**	0.17 ^{ns}	1123.25**	4	کود زیستی × ورمی کمپوست × کود نیتروژن (P×V×N)
25.36	286.91	0.44	0.18	105.27	34	خطا Error
2.3	2.0	3.4	14.2	11.1	-	ضریب تغییرات (درصد) CV (%)

^{ns}، * و ** به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد، ۱ درصد و غیرمعنی‌دار.

^{ns}, * and ** are not significant, significant at 5% and 1% level of probability, respectively.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر ترکیب‌های تیماری کود بیولوژیک، رومی کمپوست و کود شیمیایی بر شاخص‌های رشدی گیاه کرچک.
Table 3. Mean comparison effect of biological fertilizer, vermicompost and nitrogen on growth traits of castor bean.

صفات Traits	تیمارها Treatments								
	P ₀ V ₂ N ₂	P ₀ V ₂ N ₁	P ₀ V ₂ N ₀	P ₀ V ₁ N ₂	P ₀ V ₁ N ₁	P ₀ V ₁ N ₀	P ₀ V ₀ N ₂	P ₀ V ₀ N ₁	P ₀ V ₀ N ₀
ارتفاع بوته (سانتی‌متر) Plant height (cm)	128.3±4.4 ^a	108.33±6.0 ^{bc}	102.3±4.33 ^{b-d}	77±4.93 ^g	72±7 ^g	108.6±5.36 ^{bc}	115±10 ^{ab}	82±4.35 ^g	75±6.80 ^g
تعداد شاخه‌های فرعی در بوته Number of sub-branches per plant	3.8±0.2 ^a	3±0.23 ^{bc}	2.46±0.06 ^{de}	2.86±0.24 ^{bc}	2.6±0.2 ^{ce}	2.93±0.29 ^{bc}	3.6±0.3 ^{ab}	3.13±0.4 ^{ad}	2.86±0.24 ^{bc}
قطر ساقه (میلی‌متر) Stem diameter (mm)	22.26±0.24 ^a	21.3±0.36 ^{ab}	19.86±0.4 ^{bc-f}	17.73±0.27 ^{bj}	17.63±0.28 ^{bj}	21.03±0.31 ^{bc}	20.83±0.73 ^{bcd}	18.6±0.36 ^{bg}	17.7±0.26 ^{bj}
وزن تر گیاه (گرم) Fresh weight of plant (g)	842.6±4.3 ^{bc}	875.3±8.1 ^a	844±9.4 ^{bc}	840±2.8 ^{bc}	808±7.2 ^{cd}	740±11.5 ^f	812±7 ^{cd}	739.6±12.2 ^f	747±22.1 ^f
وزن خشک گیاه (گرم) Dry weight of plant (g)	226±1.52 ^{bc}	235.3±1.45 ^a	227.3±2.18 ^{abc}	225±2.5 ^{bc}	219±2.08 ^{cd}	197.6±3.92 ^h	220.6±1.76 ^{cd}	201.6±4.17 ^{ab}	203±5.56 ^{gh}
ارتفاع بوته (سانتی‌متر) Plant height (cm)	P ₁ V ₂ N ₂	P ₁ V ₂ N ₁	P ₁ V ₂ N ₀	P ₁ V ₁ N ₂	P ₁ V ₁ N ₁	P ₁ V ₁ N ₀	P ₁ V ₀ N ₂	P ₁ V ₀ N ₁	P ₁ V ₀ N ₀
تعداد شاخه‌های فرعی در گیاه Number of sub-branches per plant	3.4±0.23 ^{bc}	2.86±0.24 ^{bc}	3±0.23 ^{bc}	2.7±0.17 ^{bc}	2.73±0.17 ^{bc}	3.33±0.33 ^{abd}	3±0 ^{bc}	3.06±0.4 ^{ad}	2.2±0.11 ^e
قطر ساقه (میلی‌متر) Stem diameter (mm)	19.46±0.48 ^g	18.46±0.21 ^{gi}	20.63±0.42 ^{bc}	19.25±0.25 ^{fg}	18±0.37 ^{bj}	17.26±0.39 ^{ij}	19.8±0.5 ^{def}	17.2±0.2 ^j	18.26±0.4 ^{gij}
وزن تر گیاه (گرم) Fresh weight of plant (g)	848.3±6 ^{ab}	811.6±11.6 ^{cd}	822.6±6.3 ^{bc}	855.7±3.3 ^{ab}	820.6±4.9 ^{bc}	769.3±8 ^{def}	821.5±21.5 ^{bc}	829.6±3.1 ^{bc}	783.6±22.5 ^{de}
وزن خشک گیاه (گرم) Dry weight of plant (g)	231.3±1.85 ^{ab}	218.3±4.4 ^{bc}	217.6±2.66 ^{bc}	232.7±1.1 ^{ab}	217.3±3.92 ^{bc}	209±2.08 ^{bc}	223±3 ^{bc}	223.6±0.88 ^{bc}	211.3±4.17 ^{bcf}

میانگین‌های با حروف‌های مشترک در هر ستون اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد بر پایه آزمون LSD ندارند.

Means within each column followed by same letter are not significantly different at 0.01 and 0.05 probability level according to LSD.

کود نیتروژن در سه سطح: بدون کاربرد (N₀)، ۷۵ (N₁)، ۱۵۰ (N₂)، کیلوگرم در هکتار (از منبع اوره) و ورمی کمپوست در سه سطح عدم کاربرد (V₀)، ۵ (V₁) و ۱۰ (V₂) تن در هکتار، تن در هکتار، کود زیستی در دو سطح عدم تلقیح (P₀) و تلقیح با کود زیستی (P₁) بودند.

Nitrogen fertilization at three levels 0 (N₀), 75 (N₁), 150 (N₂), kg ha⁻¹, vermicompost at three levels of application 0 (V₀), 5 (V₁) and 10 (V₂) t ha⁻¹ and Biofertilizer in two levels of non-inoculation (P₀) and inoculation with biofertilizer (P₁).

۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست+۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست+۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن برای صفت تعداد برگ در بوته (به ترتیب ۳۱/۶۶ و ۳۱/۶۶ عدد در هر بوته) و سطح برگ در بوته (به ترتیب ۰/۶۹ و ۰/۶۵) بیشترین میزان را نشان دادند (جدول ۵). بر اساس نتایج می توان نتیجه گرفت در شرایط عدم کاربرد کود زیستی و با کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن می توان به بالاترین تعداد برگ و سطح برگ دست پیدا کرد.

تعداد و سطح برگ در بوته، کلروفیل a، کلروفیل b و کاروتنوئید: نتایج تجزیه واریانس نشان داد اثر متقابل دوجانبه کود زیستی در ورمی کمپوست سبب ایجاد اختلاف معنی دار آماری بین ترکیب های تیماری مورد آزمایش برای صفت تعداد برگ در بوته گردید ($p\text{-value} < 0/05$) (جدول ۴). برای صفت سطح برگ در بوته اثر متقابل سه جانبه کود زیستی در ورمی کمپوست در کود نیتروژن اختلاف معنی دار آماری را برای ترکیب های تیماری مختلف ایجاد کرد ($p\text{-value} < 0/05$). بر اساس نتایج مقایسه میانگین ترکیب های تیماری عدم تلقیح با کود زیستی+ کاربرد

جدول ۴- تجزیه واریانس اثرات کود زیستی، ورمی کمپوست و کود نیتروژن بر شاخص های برگ در گیاه کرچک.

Table 4. Analysis of variance the effects of biological-fertilizer, vermicompost and nitrogen on leaf traits of Castor bean.

میانگین مربعات Mean square						منابع تغییر SOV
کاروتنوئید Carotenoids	کلروفیل b Chlorophyll b	کلروفیل a Chlorophyll a	سطح برگ در بوته Leaf area	تعداد برگ در بوته Number of leaf per plant	درجه آزادی df	
0.29 ^{ns}	0.0000002 ^{ns}	0.000001 ^{ns}	0.01 ^{ns}	25.82*	2	تکرار Replication
1.01 ^{ns}	0.000003 ^{ns}	0.00003 ^{ns}	0.007 ^{ns}	10.98 ^{ns}	1	کود زیستی Biological fertilizer (P)
4.27**	0.00001**	0.000006**	0.04**	73.53**	2	ورمی کمپوست Vermicompost (V)
0.01 ^{ns}	0.000003 ^{ns}	0.00005 ^{ns}	0.06**	63.85**	2	کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)
0.49 ^{ns}	0.00001**	0.00001**	0.01*	28.10*	2	کود زیستی × ورمی کمپوست (P×V)
2.17 ^{ns}	0.000002 ^{ns}	0.000007*	0.01 ^{ns}	8.53 ^{ns}	2	کود زیستی × کود نیتروژن (P×N)
2.89**	0.000006**	0.000005 ^{ns}	0.01**	10.84 ^{ns}	4	ورمی کمپوست × کود نیتروژن (V×N)
2.78**	0.000001 ^{ns}	0.00002 ^{ns}	0.01*	8.10 ^{ns}	4	کود زیستی × ورمی کمپوست × کود نیتروژن (P×V×N)
0.47	0.01	0.001	0.01	6.47	34	خطا Error
9.5	18.2	12.0	2.0	9.8	-	ضریب تغییرات (درصد) CV (%)

^{ns}، * و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد، ۱ درصد و غیرمعنی دار.

^{ns}، * and ** are not significant, significant at 5% and 1% level of probability, respectively.

میزان زنگدانه‌های فتوستتزی به‌طور هم‌زمان بود (جدول ۵). گیاه با جذب نور بیش‌تر قادر خواهد بود ذخائر فتوستتزی بیش‌تری را در مرحله رشد رویشی تولید و در نهایت به بذرها انتقال دهد. نتایج مشخص کرد که در شرایط عدم کاربرد کود زیستی و با کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن می‌توان به بالاترین تعداد برگ و سطح برگ دست پیدا کرد. افزایش تعداد برگ مهم‌ترین راهکار گیاهان در استفاده بیش‌تر از نور و جذب بیش‌تر عناصر غذایی از خاک که با کاربرد ورمی‌کمپوست به‌طور یکنواخت در سراسر فصل رشد فراهم می‌گردد از عوامل اساسی تأثیرگذار بر عملکرد و اجزای عملکرد است (۶). ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن مؤثرترین تیمار در افزایش دادن میزان کلروفیل a، کلروفیل b و کاروتنوئید به‌طور هم‌زمان بود (جدول ۵). هر گیاه که بتواند مقدار بیش‌تری از تشعشعات خورشیدی را جذب نماید مقادیر بیش‌تری از فتوستتزی را انجام خواهد داد و با انتقال فرآورده‌های فتوستتزی بیش‌تر به دانه‌ها عملکرد بیش‌تری را ایجاد خواهد کرد.

تعداد برگ و سطح برگ در بوته ضریب همبستگی ($r=0/86$) را نشان دادند. رنگدانه‌های کلروفیل a و کاروتینوئید بالاترین ضریب همبستگی را با تعداد کپسول در بوته ($r=0/59$ و $r=0/58$) به‌ترتیب) نشان دادند (جدول ۱۰).

بر اساس نتایج تجزیه واریانس اثر متقابل سه‌جانبه کود بیولوژیک در ورمی‌کمپوست در کود شیمیایی روی صفات کلروفیل a و کاروتنوئید معنی‌دار بود ($p\text{-value} < 0/01$) و اثر متقابل دوجانبه ورمی‌کمپوست و کود شیمیایی روی صفت کلروفیل b تأثیر معنی‌داری داشتند ($p\text{-value} < 0/01$) (جدول ۴).

سه ترکیب شامل تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن، عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و عدم تلقیح با کود زیستی + عدم کاربرد ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن (به‌ترتیب) $0/235$ ، $0/234$ و $0/232$ میلی‌گرم در هر گرم وزن تر) بیش‌ترین میزان کلروفیل a را نشان دادند. هم‌چنین ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + عدم کاربرد نیتروژن بیش‌ترین میزان کلروفیل b ($0/103$ و $0/085$ میلی‌گرم در هر گرم وزن تر) و ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بیش‌ترین میزان کاروتنوئید ($8/53$ میلی‌گرم در هر گرم وزن تر) به خود اختصاص دادند. از این‌رو ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن مؤثرترین تیمار در افزایش دادن

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر ترکیب‌های تیماری کود بیولوژیک، ورمی کمپوست و کود شیمیایی بر شاخص‌های برگ در گیاه کرجک.
Table 5. Mean comparison effect of biological fertilizer, vermicompost and nitrogen on leaf traits of castor bean.

صفات Traits	تیمارها Treatments								
	P ₀ V ₂ N ₂	P ₀ V ₂ N ₁	P ₀ V ₂ N ₀	P ₀ V ₁ N ₂	P ₀ V ₁ N ₁	P ₀ V ₁ N ₀	P ₀ V ₀ N ₂	P ₀ V ₀ N ₁	P ₀ V ₀ N ₀
تعداد برگ در بوته Number of leaf per plant	31.6±2.03 ^a	26.6±1.45 ^{cd}	23.6±0.67 ^{bc}	25.3±2.03 ^{bc}	21.0±0.58 ^c	24.0±2.08 ^{bc}	26.7±0.88 ^{cd}	27.3±1.20 ^{cd}	23.0±2.08 ^{cd}
سطح برگ در بوته Leaf area	0.69±0.02 ^a	0.46±0.03 ^{de}	0.39±0.01 ^f	0.47±0.03 ^{cd}	0.39±0.02 ^f	0.47±0.02 ^{ef}	0.49±0.00 ^f	0.43±0.03 ^{de}	0.5±0.04 ^{bc}
کلروفیل a Chlorophyll a	0.018±0.0005 ^{bc}	0.023±0.0007 ^a	0.018±0.0003 ^{bc}	0.019±0.0006 ^{bc}	0.023±0 ^a	0.017±0.0003 ^{bc}	0.023±0.0002 ^a	0.019±0.001 ^{bc}	0.018±0 ^{bc}
کلروفیل b Chlorophyll b	0.005±0.0003 ^{de}	0.007±0.0009 ^{bd}	0.005±0.0006 ^e	0.007±0.0002 ^{bc}	0.008±0.0003 ^{ab}	0.01±0.001 ^a	0.006±0.0004 ^{cd}	0.005±0.001 ^{de}	0.006±0 ^{cd}
(میلی گرم در هر گرم) کاروتنوئیدها Carotenoids	5.92±0.25 ^f	8.01±0.38 ^{bc}	7.48±0.35 ^{cd}	7.8±0.48 ^{cd}	8.53±0.03 ^a	7.44±0.45 ^{de}	8.05±0.35 ^{cd}	6.63±0.51 ^{de}	6.05±0.44 ^{fg}
(میلی گرم در هر گرم)									
صفات Traits	P ₁ V ₂ N ₂	P ₁ V ₂ N ₁	P ₁ V ₂ N ₀	P ₁ V ₁ N ₂	P ₁ V ₁ N ₁	P ₁ V ₁ N ₀	P ₁ V ₀ N ₂	P ₁ V ₀ N ₁	P ₁ V ₀ N ₀
تعداد برگ در بوته Number of leaf per plant	31.6±1.20 ^a	27.3±1.45 ^{cd}	28.6±0.88 ^{ab}	27.75±1.11 ^{acd}	25.0±2.31 ^{bc}	26.3±1.86 ^{bc}	25.5±3.50 ^{bc}	22.0±1.53 ^{de}	23.0±1.15 ^{cd}
سطح برگ در بوته Leaf area index	0.65±0.02 ^a	0.50±0.03 ^{bc}	0.56±0.02 ^b	0.56±0.02 ^{cd}	0.41±0.02 ^{de}	0.50±0.02 ^{bd}	0.46±0.04 ^{de}	0.40±0.00 ^{fg}	0.45±0.03 ^{fg}
کلروفیل a Chlorophyll a	0.02±0.0004 ^{ab}	0.02±0.0006 ^{ab}	0.017±0.0012 ^{bc}	0.017±0.0015 ^b	0.02±0.0007 ^{bc}	0.017±0.001 ^{bc}	0.013±0.001 ^d	0.019±0.0013 ^{bc}	0.018±0.0013 ^{bc}
(میلی گرم در هر گرم) کلروفیل b Chlorophyll b	0.006±0.0007 ^{bc}	0.007±0.0007 ^{bc}	0.006±0.0003 ^{bc}	0.006±0.0005 ^{bc}	0.004±0.0008 ^c	0.008±0.0009 ^{ab}	0.005±0.0007 ^{cd}	0.006±0.0001 ^{bc}	0.007±0.0006 ^{bd}
(میلی گرم در هر گرم) کاروتنوئیدها Carotenoids	7.45±0.59 ^{abde}	7.82±0.22 ^{abcd}	6.46±0.48 ^{cd}	7±0.33 ^{cd}	6.9±0.23 ^{cd}	8.41±0.19 ^{ab}	6.83±0.2 ^{cd}	5.37±0.5 ^g	7.14±0.44 ^{bf}

میانگین‌های با حرف‌های مشترک در هر ستون اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد بر پایه آزمون LSD ندارند.
Means within each column followed by same letter are not significantly different at 0.01 and 0.05 probability level according to LSD.

کود نیتروزن در سه سطح: بدون کاربرد (P₀)، ۱۰ و ۱۵ (V₁) و (V₂) تن در هکتار، کود زیستی در دو سطح عدم تلقیح (P₁) و تلقیح با کود زیستی (P₂).
Nitrogen fertilization at three levels 0 (N₀), 75 (N₁), 150 (N₂), kg ha⁻¹, vermicompost at three levels of application 0 (V₀), 5 (V₁) and 10 (V₂) t ha⁻¹ and Biofertilizer in two levels of non-inoculation (P₀) and inoculation with biofertilizer (P₁).

در جذب عناصر در مرحله رشد زایشی بیشتر می‌شود (۷). این نتایج نشان می‌دهد در هنگام کاربرد کود زیستی برای دستیابی به بیشترین طول و قطر گل‌آذین اصلی می‌توان با مقدار ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست به نتایج مطلوب رسید و مصرف کود نیتروژن در هنگام عدم استفاده از کود بیولوژیک برای افزایش طول و قطر گل‌آذین مؤثر خواهد بود.

از نتایج به‌دست آمده مشخص شد که کاربرد کود زیستی برای دستیابی به بیشترین میزان برای صفات رشد رویشی و افزایش دادن تعداد و سطح برگ در گیاه کرچک ضرورتی ندارد. طول گل‌آذین اصلی بالاترین ضریب همبستگی را با ارتفاع بوته نشان داد ($r=0.91$) قطر گل‌آذین اصلی بالاترین ضریب همبستگی را با تعداد کپسول در بوته نشان داد ($r=0.66$) (جدول ۱۰).

طول و قطر گل‌آذین اصلی: نتایج پژوهش نشان داد اثر متقابل سه‌جانبه کود زیستی، ورمی‌کمپوست و کود نیتروژن باعث ایجاد اخلاف معنی‌داری روی صفت طول و قطر گل‌آذین اصلی گردید ($p\text{-value} < 0.01$) (جدول ۶). ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بیشترین طول و ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + عدم کاربرد نیتروژن بیشترین قطر گل‌آذین اصلی را در بین ترکیب‌های تیماری مختلف نشان دادند (جدول ۷). در نظام‌های تغذیه تلفیقی کودهای شیمیایی جبران کمبود نیتروژن معدنی در مراحل اولیه رشد به‌دلیل مصرف نیتروژن توسط ریزجانداران خاک جهت تجزیه مواد آلی را می‌کنند، اما نقش کودهای آلی به‌دلیل نیازهای طولانی‌تر گیاه

جدول ۶- تجزیه واریانس اثرات کود زیستی، ورمی‌کمپوست و کود نیتروژن بر شاخص‌های گل‌آذین گیاه کرچک.

Table 6. Analysis of variance the effects of biological-fertilizer, vermicompost and nitrogen on inflorescence trait of Castor bean.

میانگین مربعات Mean square			منابع تغییر SOV
قطر گل‌آذین اصلی Main inflorescence diameter	طول گل‌آذین اصلی Main inflorescence length	درجه آزادی df	
1.65 ^{ns}	2.02 ^{ns}	2	تکرار Replication
0.07 ^{ns}	3.18 ^{ns}	1	کود زیستی Biological fertilizer (P)
23.08**	86.07**	2	ورمی‌کمپوست Vermicompost (V)
28.15**	77.69**	2	کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)
1.55 ^{ns}	2.39 ^{ns}	2	کود زیستی × ورمی‌کمپوست (P×V)
27.28**	9.77 ^{ns}	2	کود زیستی × کود نیتروژن (P×N)
7.91*	6.15 ^{ns}	4	ورمی‌کمپوست × کود نیتروژن (V×N)
12.60**	65.28**	4	کود زیستی × ورمی‌کمپوست × کود نیتروژن (P×V×N)
2.14	5.77	34	خطا Error
3.4	8.1	-	ضریب تغییرات (درصد) CV (%)

^{ns}, * و ** به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد، ۱ درصد و غیرمعنی‌دار.

^{ns}, * and ** are not significant, significant at 5% and 1% level of probability, respectively.

جدول ۷- مقایسه میانگین اثر ترکیب‌های تیماری کود بیولوژیک، ورمی کمپوست و کود شیمیایی بر شاخص‌های گل آذین گیاه کرچک.

Table 7. Mean comparison effect of biological fertilizer, vermicompost and nitrogen on inflorescence trait of *Castor bean*.

صفات Traits	تیمارها Treatments								
	P ₀ V ₂ N ₂	P ₀ V ₂ N ₁	P ₀ V ₂ N ₀	P ₀ V ₁ N ₂	P ₀ V ₁ N ₁	P ₀ V ₁ N ₀	P ₀ V ₀ N ₂	P ₀ V ₀ N ₁	P ₀ V ₀ N ₀
طول گل آذین اصلی (سانتی‌متر) Main inflorescence length (cm)	36.33±0.88 ^a	32.66±1.76 ^{a-c}	28.33±0.88 ^{c-h}	28±1.15 ^{d-h}	24.33±0.88 ^h	32.33±2.60 ^{a-d}	34±1.15 ^{ab}	26±1.52 ^{g-h}	24.66±0.80 ^{gh}
قطر گل آذین اصلی (میلی‌متر) Main inflorescence diameter (mm)	46.4±1.13 ^{ab}	45.8±1.18 ^{a-c}	40.1±0.71 ^{1-h}	42.8±0.74 ^{d-f}	41.9±0.95 ^{e-g}	41±0.39 ^{5-h}	45±1.33 ^{a-d}	42.5±0.60 ^{4-f}	38.9±1.04 ^h
	P ₁ V ₂ N ₂	P ₁ V ₂ N ₁	P ₁ V ₂ N ₀	P ₁ V ₁ N ₂	P ₁ V ₁ N ₁	P ₁ V ₁ N ₀	P ₁ V ₀ N ₂	P ₁ V ₀ N ₁	P ₁ V ₀ N ₀
طول گل آذین اصلی (سانتی‌متر) Main inflorescence length (cm)	31.33±2.02 ^{b-c}	29±1.52 ^{c-g}	33.66±0.88 ^{ab}	31±1.29 ^{b-c}	27.33±1.33 ^{e-h}	24.33±0.88 ^h	29.5±0.50 ^{b-c}	26.33±0.88 ^h	29.66±1.20 ^{b-c}
قطر گل آذین اصلی (میلی‌متر) Main inflorescence diameter (mm)	42.2±0.73 ^{c-g}	42.9±0.93 ^{d-f}	46.5±0.62 ^a	43.3±0.58 ^{c-e}	41.9±0.57 ^{c-g}	42.3±0.70 ^{e-h}	43.8±1.35 ^{b-c}	41.4±0.58 ^{ch}	39.5±0.58 ^{gh}

میانگین‌های با حروف‌های مشترک در هر ستون اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد بر پایه آزمون LSD ندارند.

Means within each column followed by same letter are not significantly different at 0.01 and 0.05 probability level according to LSD.

کود نیتروژن در سه سطح: بدون کاربرد (N₀)، ۷۵ (N₁)، ۱۵۰ (N₂)، کیلوگرم در هکتار (از منبع اوره) و ورمی کمپوست در سه سطح عدم کاربرد (V₀)، ۱۰ (V₁) و ۱۰۰ (V₂) تن در هکتار، کود زیستی در دو سطح عدم تلقیح (P₀) و تلقیح با کود زیستی (P₁) بودند.

Nitrogen fertilization at three levels of application 0 (N₀), 75 (N₁) and 150 (N₂) kg ha⁻¹, vermicompost at three levels of application 0 (V₀), 5 (V₁) and 10 (V₂) t ha⁻¹ and Biofertilizer in two levels of non-inoculation (P₀) and inoculation with biofertilizer (P₁).

افزایش میزان روغن است. از طرفی عملکرد روغن تابعی از عملکرد دانه و درصد روغن می‌باشد. با توجه به این‌که درصد روغن کم‌تر تحت تأثیر عوامل مدیریتی می‌باشد و از این‌رو ترکیب تیماری در نظام تغذیه تلفیقی که بر صفات مربوط به عملکرد دانه مانند تعداد دانه و وزن هزاردانه مؤثرتر باشد قادر خواهد بود عملکرد روغن بالاتری را منجر گردد. نتایج ضریب همبستگی در این پژوهش بالاترین همبستگی میان عملکرد روغن را با تعداد دانه و وزن هزاردانه نشان داد. از میان ترکیب‌های تیماری مورد مطالعه قرار گرفته در این پژوهش ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بیش‌ترین وزن هزاردانه و تعداد دانه و عملکرد روغن را سبب شد (۲۱). بالاترین ضریب همبستگی مشاهده شده بین تعداد دانه در بوته و تعداد کپسول در بوته مشخص شد ($r=0/98$). نتایج مشخص کرد وزن کل دانه در یک بوته همبستگی مثبت و بالاتری با تعداد دانه ($r=0/66$) و تعداد کپسول ($r=0/61$) در بوته در مقایسه با وزن هزاردانه ($r=0/55$) دارد (جدول ۱۰).

تعداد کپسول و تعداد دانه، وزن هزاردانه و وزن کل دانه: با توجه به نتایج تجزیه واریانس اثر متقابل سه‌جانبه کود آلی، شیمیایی و زیستی تأثیر معنی‌داری روی تعداد دانه و تعداد کپسول در یک بوته را نشان دادند ($p\text{-value} < 0/05$) (جدول ۸). نتایج مقایسه میانگین نشان داد که ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بیش‌ترین تعداد دانه و کپسول در یک بوته را ایجاد کرد (جدول ۹). اثر متقابل سه‌جانبه کود زیستی، ورمی‌کمپوست و کود شیمیایی منجر به ایجاد اختلاف معنی‌دار آماری بین ترکیب‌های تیماری برای وزن هزاردانه و وزن کل دانه گردید ($p\text{-value} < 0/01$) (جدول ۸). بر اساس نتایج مقایسه میانگین بیش‌ترین وزن هزاردانه مربوط به ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + عدم کاربرد ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بود و بالاترین وزن دانه در هکتار مربوط به ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + عدم کاربرد ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بود (جدول ۹). هدف اصلی در کشت دانه‌های روغنی

جدول ۸- تجزیه واریانس اثرات کود زیستی، ورمی کمپوست و کود نیتروژن بر شاخص‌های برگ در گیاه کرچک.

Table 8. Analysis of variance the effects of biological-fertilizer, Vermicompost and nitrogen on leaf traits of Caster bean.

میانگین مربعات Mean square							منابع تغییر SOV
عملکرد روغن در هکتار Oil yield per hectare	درصد روغن Oil content	وزن کل دانه در هکتار Total seeds weight per hectare	وزن هزاردانه 1000 seeds weight	تعداد دانه در یک بوته Number of seed per plant	تعداد کپسول در یک بوته Number of capsules per plant	درجه آزادی df	
646.09 ^{ns}	0.99 ^{ns}	3757.16 ^{ns}	14.67 ^{ns}	3.37 ^{ns}	1.07 ^{ns}	2	تکرار Replication
33293.4**	0.04 ^{ns}	200826.9**	1442.55**	4.52 ^{ns}	5.72 ^{ns}	1	کود زیستی Bio-fertilizer (P)
42903.6**	27.80**	36987.6**	180.43**	947.79 ^{ns}	115.70**	2	ورمی کمپوست Vermicompost (V)
119059.7**	21.66**	373794.4**	566.12**	1074.80**	176.26**	2	کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)
18576.2 ^{ns}	23.17**	21416.9 ^{ns}	112.67**	201.26*	42.15**	2	کود زیستی × ورمی کمپوست (P×V)
5230.1**	4.85 ^{ns}	99804.9**	457.31*	75.76 ^{ns}	8.43 ^{ns}	2	کود زیستی × کود نیتروژن (P×N)
13579.8**	18.58**	30055.5**	215.02**	25.08 ^{ns}	3.93 ^{ns}	4	ورمی کمپوست × کود نیتروژن (V×N)
7104.8*	4.69 ^{ns}	22534.6*	274.50**	171.62*	19.15*	4	کود زیستی × ورمی کمپوست × کود نیتروژن (P×V×N)
2344.6	2.14	7364.8	26.60	55.65	6.1	34	خطا Error
4.7	3.6	3.3	2.3	3.2	3.1	-	ضریب تغییرات (درصد) CV (%)

^{ns}، * و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد، ۱ درصد و غیرمعنی دار. ^{ns}، * and ** are not significant, significant at 5% and 1% level of probability, respectively.

نتایج نشان داد که اثر متقابل سه‌جانبه ورمی کمپوست، کود زیستی و کود نیتروژن تأثیر معنی‌دار روی صفت عملکرد روغن در هکتار داشت ($p\text{-value} < 0.05$) (جدول ۸). نتایج مقایسه میانگین نشان داد ترکیب‌های تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + ۱۵۰

درصد روغن بذر و عملکرد روغن: با توجه به نتایج تجزیه واریانس اثرات متقابل دوجانبه ورمی کمپوست در کود زیستی ($p\text{-value} < 0.01$) و ورمی کمپوست در کود نیتروژن ($p\text{-value} < 0.01$) بین ترکیب‌های تیماری باعث ایجاد اختلاف معنی‌دار آماری برای صفت درصد روغن گردید. همچنین

(۱۳)، نقش مؤثر تلقیح باکتری برای افزایش انتقال مواد غذایی و به تاخیر انداختن پیری برای افزایش عملکرد در ذرت را نشان دادند. با توجه به این نتایج می‌توان به نقش مثبت استفاده از کود زیستی در مرحله رشد زایشی و صفاتی مرتبط با تعداد دانه و وزن هزاردانه دست پیدا کرد. نقش قارچ میکوریزا در رشد گیاه به فعالیت آن‌ها در ناحیه ریزوسفر و تولید انواع مختلفی از مواد که به‌طور مستقیم و غیرمستقیم بر واکنش‌های گیاه تأثیرگذار هستند، ارتباط دارد. به‌طور عمومی در اختیار قرار گرفتن عناصری مانند نیتروژن، فسفر و عناصر ضروری را راحت‌تر می‌کنند و هم‌چنین سبب ایجاد تعادل برای هورمون‌های گیاهی می‌گردند (۱۵). کودهای زیستی از اثرات انواع مختلفی از پاتوژن‌ها جلوگیری کرده و محیط سالمی را برای جذب عناصر توسط ریشه فراهم می‌آورند (۲). یک بررسی در آفتابگردان نقش مثبت تغذیه تلفیقی و استفاده از PGPRها را در افزایش عملکرد روغن آشکار کرد (۲). نتایج حاصل از بررسی ضریب همبستگی ساده نشان داد که عملکرد روغن در بوته همبستگی مثبت و معنی‌داری با تعداد برگ در بوته ($r=0/5$)، درصد روغن ($r=0/8$)، تعداد دانه در بوته ($r=0/74$)، وزن دانه در بوته ($r=0/7$)، وزن تر ($r=0/6$) و خشک ($r=0/59$) گیاه دارد. صفت درصد روغن در بوته ضریب همبستگی مثبت و معنی‌داری را با تعداد کپسول در بوته داشت ($r=0/6$) (جدول ۱۰).

کیلوگرم در هکتار نیتروژن و ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بالاترین درصد روغن و ترکیب تیماری ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بالاترین میزان عملکرد روغن در هکتار را به‌دست آورد (جدول ۹). هنگام فراهم بودن میزان نیتروژن کافی در اختیار گیاه آنزیم‌های فتوسنتزی نقش فعالی در تثبیت کربن فتوسنتزی دارند و این منجر به ذخیره بیشتر کربوهیدرات در گیاه می‌شود. کربوهیدرات‌ها می‌توانند به لپید تبدیل شده و در هنگام پر شدن دانه به دانه‌ها انتقال پیدا کنند و سهم بیشتری از ترکیب بذر را به خود اختصاص دهند (۲۱). با توجه به اثر مثبت ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن در افزایش دادن تعداد برگ و سطح برگ این ترکیب تیماری با فراهم‌آوری میزان نیتروژن بیشتر در طول فصل رشد منجر به فتوسنتز بیشتر شده و درصد روغن بالاتری را ایجاد نموده است. اگرچه با توجه به نتایج مقایسه میانگین کاربرد و عدم کاربرد کود بیولوژیک اختلاف معنی‌دار آماری برای صفات تعداد برگ و سطح برگ در بوته نشان ندادند، اما به‌نظر می‌رسد کاربرد کود زیستی دارای نقش مؤثر در انتقال مواد غذایی به دانه باشد. کوان و همکاران

جدول ۹- مقایسه میانگین اثر ترکیب‌های کود بیولوژیک، ورمی کمپوست و کود شیمیایی بر شاخص‌های عملکردی در گیاه کرچک.
Table 9. Mean comparison effect of biological fertilizer, vermicompost and nitrogen on yield traits of castor bean.

صفات		تیمارها									
Traits		P ₀ V ₀ N ₀					P ₁ V ₁ N ₁				
تعداد کپسول در یک بوته Number of capsules per plant		68±1.73 ⁱ	76±1.15 ^{eh}	77.66±1.43 ^{dh}	76±1.73 ^{dh}	80.6±0.66 ^{ee}	85±1.15 ^a	80.6±0.66 ^{ee}	76±1.73 ^{dh}	77.66±1.43 ^{dh}	76±1.73 ^{dh}
	تعداد دانه در یک بوته Number of seed per plant	204±6.08 ^f	224.3±3.48 ^{df}	229±2.88 ^{cf}	225.3±3.71 ^{cf}	236.3±2.4 ^{bd}	246.7±4.25 ^a	236.3±2.4 ^{bd}	225.3±3.71 ^{cf}	229±2.88 ^{cf}	224.3±3.48 ^{df}
وزن هزاردانه 1000 seeds weight		211.8±2.3 ^{ef}	221.8±1.69 ^{de}	228.6±1.91 ^{bd}	206.3±2.31 ^f	231.9±1.94 ^{bc}	209.4±4.9 ^{ef}	231.9±1.94 ^{bc}	206.3±2.31 ^f	228.6±1.91 ^{bd}	
وزن کل دانه در هکتار (کیلوگرم) Total seeds weight per hectare (kg)		2159.4±51.5 ^f	2488.3±46.2 ^{cd}	2618.5±49.7 ^{bc}	2325±60.8 ^c	2741.4±48.2 ^{ab}	2581.6±44.6 ^{bd}	2741.4±48.2 ^{ab}	2325±60.8 ^c	2618.5±49.7 ^{bc}	
درصد روغن Oil content		36.3±0.66 ^g	39±0.57 ^{df}	41.3±0.33 ^{ad}	39.3±0.33 ^{ce}	39.6±0.88 ^{be}	43±0.57 ^a	39.6±0.88 ^{be}	39.3±0.33 ^{ce}	41.3±0.33 ^{ad}	
عملکرد روغن در هکتار (کیلوگرم) Yield per hectare (kg)		784.8±27.8 ^h	970.0±9.5 ^{df}	1082.1±16.39 ^{bc}	914.0±16.43 ^{fg}	1088.1±41.2 ^{bc}	1110.4±30.98 ^{ab}	1088.1±41.2 ^{bc}	914.0±16.43 ^{fg}	1082.1±16.39 ^{bc}	
		P ₁ V ₀ N ₀	P ₁ V ₀ N ₁	P ₁ V ₀ N ₂	P ₁ V ₁ N ₀	P ₁ V ₁ N ₁	P ₁ V ₁ N ₂	P ₁ V ₂ N ₀	P ₁ V ₂ N ₁	P ₁ V ₂ N ₂	
تعداد کپسول در یک بوته Number of capsules per plant		75±20 ^{gh}	74.3±1.66 ^h	80±1 ^{bf}	75.6±1.2 ^{fh}	78±0.57 ^{dh}	79.5±0.64 ^{bg}	77±1.15 ^{gh}	78±0.57 ^{dh}	77±1.15 ^{gh}	
تعداد دانه در یک بوته Number of seed per plant		222±7.02 ^{ef}	217.7±5.04 ^e	230±5 ^{cf}	226.3±4.09 ^{cf}	228.3±2.02 ^{cf}	232.5±1.89 ^{be}	223.7±3.28 ^{df}	228.3±2.02 ^{cf}	223.7±3.28 ^{df}	
وزن هزاردانه (گرم) 1000 seeds weight (g)		221.1±4.32 ^{de}	237.6±4.3 ^{ab}	245.6±3.75 ^a	228.1±1.39 ^{bd}	228.3±1.54 ^{bd}	228.5±3.03 ^{bd}	233.4±1.30 ^{bc}	228.3±1.54 ^{bd}	233.4±1.30 ^{bc}	
وزن کل دانه در هکتار (کیلوگرم) Total seeds weight per hectare (kg)		2455.3±102.33 ^{de}	2584.4±15.2 ^{bd}	2824±18.28 ^a	2581.6±36.7 ^{bd}	2607.2±33.9 ^{bd}	2656.1±19.9 ^b	2610.3±45.5 ^{bd}	2607.2±33.9 ^{bd}	2610.3±45.5 ^{bd}	
محتوی روغن (درصد) Oil content (%)		36±0.57 ^g	39.6±0.88 ^{be}	38±0 ^{fg}	37±0.57 ^{fg}	39.3±0.66 ^{ce}	41.5±1.54 ^{ad}	42.3±0.88 ^{ab}	39.3±0.66 ^{ce}	42.3±0.88 ^{ab}	
عملکرد روغن در هکتار (کیلوگرم) Yield per hectare (kg)		882.7±22.62 ^g	1025.0±21.88 ^{be}	1073.1±6.94 ^{bc}	955.0±16.05 ^{df}	1025.0±4.39 ^{be}	1094.7±33.9 ^{bc}	1104.8±26.12 ^{ab}	1025.0±4.39 ^{be}	1104.8±26.12 ^{ab}	

میانگین‌های باحرف‌های مشترک در هر ستون اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد بر پایه آزمون LSD ندارند.
Means within each column followed by same letter are not significantly different at 0.01 and 0.05 probability level according to LSD.

کود نیتروژن در سه سطح: بدون کاربرد (N₀)، ۷۵ (N₁)، ۱۵۰ (N₂) کیلوگرم در هکتار (از منبع اوره) و ورمی کمپوست در سه سطح عدم کاربرد (V₀)، ۱۰ (V₁) و ۱۰۰ (V₂) تن در هکتار، کود زیستی در دو سطح عدم تلقیح (P₀) و تلقیح با کود زیستی (P₁) بودند.

Nitrogen fertilization at three levels 0 (N₀), 75 (N₁), 150 (N₂), kg ha⁻¹, vermicompost at three levels of application 0 (V₀), 5 (V₁) and 10 (V₂) t ha⁻¹ and Biofertilizer in two levels of non-inoculation (P₀) and inoculation with biofertilizer (P₁).

مقصد (Sink-Source) در تمام مراحل نموی می‌باشد. ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست+ ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن در افزایش دادن صفات رشدی نقش مؤثری داشت، اما ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست+ ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن در مقایسه با ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست+ ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن عملکرد روغن بالاتری را نشان داد. تفاوت این ترکیب‌های تیماری در صفات درصد روغن و میزان کاروتنوئید و ارتفاع بوته مشخص گردید. ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست+ ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن ارتفاع بیش‌تری در مقایسه با ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست+ ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن نشان داد، اما میزان کاروتنوئید و درصد روغن بیش‌تری در ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی‌کمپوست+ ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن مشاهده گردید. در پژوهش بهات و ردی (۸)، ژنوتیپ‌های پاکوتاه به‌عنوان ژنوتیپ‌های با عملکرد بالاتر شناسایی شدند و این نشان‌دهنده اثر ارتفاع بوته بر عملکرد روغن در بوته می‌باشد. از این جهت شناسایی اثر PGPR ها در افزایش دادن میزان کاروتنوئید و اثر کاروتنوئید بر افزایش درصد روغن مدنظر پژوهش‌های آینده قرار گیرد.

عملکرد روغن تابعی از عملکرد دانه و درصد روغن می‌باشد (۲۱). در این پژوهش ترکیب‌های تیماری تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۱۰ تن در هکتار

بررسی رگرسیون گام به گام شاخص‌های رشدی و عملکردی: نتایج تجزیه رگرسیون گام به گام نشان داد که از بین عامل‌های مورد مطالعه کود نیتروژن و ورمی‌کمپوست با ضریب تشخیص ۰/۵۶، تغییرات مربوط به صفت عملکرد روغن در یک بوته را به‌طور معنی‌داری برآورد می‌کنند. نتایج تجزیه رگرسیون گام به گام برای صفات دارای همبستگی خوب و معنی‌دار با صفت عملکرد روغن در یک بوته نشان داد دو عامل کود نیتروژن و ورمی‌کمپوست تغییرات چهار صفت تعداد برگ در بوته، تعداد دانه در یک بوته، وزن تر و خشک گیاه را به‌طور معنی‌داری به‌ترتیب با ضرایب تشخیص ۰/۴۳، ۰/۶۸، ۰/۵۲ و ۰/۵۳ توجیه می‌کند. صفت درصد روغن توسط عامل کود زیستی با ضریب تشخیص ۰/۱۷ توجیه گردید و همچنین دو عامل کود بیولوژیک و کود نیتروژن با ضریب تشخیص ۰/۴۳ توجیه‌کننده صفت وزن کل دانه در یک بوته بودند. بالاترین ضریب تشخیص برای رگرسیون گام به گام برای صفت تعداد دانه در یک بوته حاصل گردید (جدول ۱۱). در پژوهشی بهات و ردی (۸) نشان دادند تعداد کپسول در بوته بالاترین اثر همبستگی مثبت و مستقیم را بر عملکرد کرچک دارد. در مطالعه حاضر بیش‌ترین همبستگی عملکرد با تعداد دانه به‌دست آمد و تعداد دانه بیش‌ترین همبستگی را با تعداد کپسول نشان داد. ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی+ کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی‌کمپوست+ ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بیش‌ترین تعداد کپسول و تعداد دانه در یک بوته را در مقایسه با سایر ترکیب‌های تیماری نشان داد.

از این‌رو نتایج پژوهش نشان می‌دهد حصول حداکثر میزان روغن در اثر ایجاد تعادل میان منبع و

مثبت تلقیح کودهای زیستی برای افزایش دادن وزن هزاردانه و افزایش عملکرد روغن از طریق افزایش دادن وزن هزاردانه باشد.

نتیجه‌گیری کلی

مدیریت عناصر غذایی مورد نیاز در تولید گیاهان زراعی از اهمیت بسیار بالایی برخوردار می‌باشد و با مدیریت صحیح آن می‌توان شرایط را به‌گونه‌ای فراهم آورد که گیاه حداکثر رشد و عملکرد را داشته باشد. از سویی دیگر با توجه به اهمیت گیاه دارویی کرچک و کشاورزی پایدار، دستیابی به رشد و عملکرد قابل قبول با کاربرد تلفیقی کود زیستی، ورمی کمپوست و نیتروژن مهم می‌باشد. در مطالعه حاضر بر اساس نتایج ضریب همبستگی و رگرسیون گام به گام می‌توان نتیجه گرفت که مدنظر قرار دادن صفت تعداد دانه می‌تواند بهترین صفت برای رسیدن به عملکرد بالاتر روغن در یک بوته باشد. همچنین بر اساس نتایج مقایسه میانگین ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن ورمی کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن از طریق تعداد دانه در بوته و ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن ورمی کمپوست + عدم کاربرد کود نیتروژن از طریق وزن هزاردانه بالاتر در مقایسه با سایر ترکیب‌های تیماری عملکرد بالاتر روغن در یک بوته را نشان دادند. از این رو، صفت تعداد دانه در بوته و وزن هزاردانه در ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن ورمی کمپوست + عدم کاربرد کود نیتروژن می‌تواند انتخاب مناسبی جهت رسیدن به بالاترین عملکرد روغن در گیاه کرچک در راستای کشاورزی پایدار و کاهش مصرف منبع نیتروژن از منابع شیمیایی باشد.

ورمی کمپوست + عدم کاربرد نیتروژن، ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن بالاتر روغن در هکتار را نشان دادند. این ترکیب‌های تیماری در صفت میزان درصد روغن اختلاف معنی‌دار آماری نداشتند، تفاوت آن‌ها در وزن هزاردانه و تعداد دانه در بوته بود به طوری که ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + عدم کاربرد نیتروژن وزن هزاردانه بالاتر و ترکیب‌های تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن تعداد دانه بالاتری را نشان دادند. با توجه به افزایش دادن وزن هزاردانه از طریق ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + عدم کاربرد نیتروژن می‌توان به نقش مؤثر کاربرد کود بیولوژیک در انتقال مواد غذایی به بذر پی برد. کوان و همکاران (۱۳) نیز نقش مثبت انتقال مواد در افزایش دادن وزن غذایی در اثر کاربرد کودهای بیولوژیک را در ذرت بیان کردند. از طرفی بیشترین تعداد دانه و کپسول و درصد روغن با اعمال ترکیب تیماری عدم تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۵ تن در هکتار ورمی کمپوست + ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن به دست آمد، اما در صفت عملکرد روغن در هکتار در مقایسه با ترکیب تیماری تلقیح با کود زیستی + کاربرد ۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + عدم کاربرد نیتروژن اختلاف معنی‌دار آماری نشان نداد، این رخداد می‌تواند تأییدکننده نقش

جدول ۱۰- همبستگی ساده شاخص‌های رشدی و عملکردی گیاه کرچک تحت اثرات کود بیولوژیک، ورمی کمپوست و نیتروژن.

همبستگی

صفات	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	
۱- ارتفاع بوته	1	0.43 ^{ns}																	
۲- تعداد شاخه های فرعی	0.66**	1																	
۳- تعداد برگ در بوته	0.86**	0.61**	1																
۴- سطح برگ در بوته	0.48*	0.42 ^{ns}	0.54*	1															
۵- قطر ساقه	0.61**	0.41 ^{ns}	0.63**	0.61**	1														
۶- طول گل آذین اصلی	0.29 ^{ns}	0.16 ^{ns}	0.16 ^{ns}	0.22 ^{ns}	0.90**	1													
۷- درصد روغن در بذر	-0.15 ^{ns}	0.06 ^{ns}	0.32 ^{ns}	0.33 ^{ns}	0.005 ^{ns}	0.29 ^{ns}	1												
۸- وزن هزاردانه	0.075 ^{ns}	0.31 ^{ns}	0.32 ^{ns}	0.28 ^{ns}	0.19 ^{ns}	0.58*	0.60**	1											
۹- تعداد دانه در یک بوته	0.98**	0.61**	0.55*	0.26 ^{ns}	0.483 ^{ns}	0.44 ^{ns}	0.483 ^{ns}	0.55*	1										
۱۰- تعداد کپسول در یک بوته	0.66**	0.47**	0.56*	0.33 ^{ns}	0.30 ^{ns}	0.47**	0.47**	0.56*	0.98**	1									
۱۱- وزن کل دانه در یک بوته	0.45 ^{ns}	0.50*	0.50*	0.04*	0.59 ^{ns}	0.49*	0.50*	0.50*	0.66**	0.66**	1								
۱۲- قطر گل آذین اصلی	0.49*	0.46 ^{ns}	0.13	0.02 ^{ns}	0.06 ^{ns}	0.49*	0.46 ^{ns}	0.13	0.49*	0.46 ^{ns}	0.49*	1							
۱۳- وزن تر کل گیاه	0.98**	0.20 ^{ns}	-0.28 ^{ns}	0.05 ^{ns}	0.06 ^{ns}	0.98**	0.20 ^{ns}	-0.28 ^{ns}	0.98**	0.20 ^{ns}	0.98**	0.98**	1						
۱۴- وزن خشک کل گیاه	0.21 ^{ns}	-0.28 ^{ns}	-0.15 ^{ns}	0.03 ^{ns}	0.01 ^{ns}	0.21 ^{ns}	-0.28 ^{ns}	-0.15 ^{ns}	0.21 ^{ns}	-0.28 ^{ns}	0.21 ^{ns}	0.21 ^{ns}	0.21 ^{ns}	1					
۱۵- Chlorophyll a	0.14 ^{ns}	0.46 ^{ns}	0.13 ^{ns}	0.05 ^{ns}	0.01 ^{ns}	0.14 ^{ns}	0.46 ^{ns}	0.13 ^{ns}	0.14 ^{ns}	0.46 ^{ns}	0.14 ^{ns}	0.14 ^{ns}	0.14 ^{ns}	0.14 ^{ns}	1				
۱۶- Chlorophyll b	0.5*	-0.01 ^{ns}	0.13 ^{ns}	0.6**	0.44 ^{ns}	0.5*	-0.01 ^{ns}	0.13 ^{ns}	0.5*	-0.01 ^{ns}	0.5*	0.5*	0.5*	0.5*	0.5*	1			
۱۷- کارتنوئیدها	0.09 ^{ns}					0.09 ^{ns}			0.09 ^{ns}		0.09 ^{ns}			0.09 ^{ns}	0.09 ^{ns}	0.09 ^{ns}	1		
۱۸- عملکرد روغن در یک بوته																		0.59**	0.59**

جدول ۱۱- تجزیه رگرسیون گام به گام شاخص‌های رشدی و عملکردی گیاه کرچک تحت اثرات کود زیستی، ورمی کمپوست و نیتروژن.

Table 11. Results of the stepwise regression analysis among growth and yield traits on Castor bean with application of biological fertilizer, vermicompost and nitrogen.

وزن خشک کل گیاه Dry weight of plant	وزن تر کل گیاه Fresh weight of plant	وزن کل دانه در یک بوته Total seeds weight per plant	تعداد دانه در یک بوته Number of seed per plant	درصد روغن Oil content	تعداد برگ در بوته Number of leaf per plant	عملکرد روغن در یک بوته Oil yield per hectare	ضرایب Coefficient
205.22	759.88	48.794	214.750	38.486	22.414	19.32**	مقدار ثابت Independent variable
---	---	2.392*	---	---	---	---	کود زیستی Biological fertilizer
0.103**	0.349**	0.024**	0.104**	---	0.022*	0.017**	کود نیتروژن Nitrogen
1.183*	5.167**	---	1.417**	0.25*	0.369*	0.218**	ورمی کمپوست Vermicompost
0.53	0.52	0.43	0.68	0.17	0.43	0.56	ضریب تشخیص تجمعی مدل Cumulative detection coefficient

منابع

1. Afzal, O., Asif, P., Ahmed, P., Awan, F., Aslam, P.A., Zahoor, A., Bilal, P., Shaheen, F.A., Asif Zulfiqar, P. and Ahmed. N. 2017. Integrated nutrient management of safflower (*Carthamus tinctorius* L.) under rainfed conditions. *Am. J. Plant Sci.* 8: 2208-2218.
2. Ahemad, M. and Kibret, M. 2014. Mechanisms and applications of plant growth promoting rhizobacteria: current perspective. *J. King Saud Univ. Sci.* 26: 1. 1-20.
3. Akbari, P., Ghalavand, A. and Podarres Sanavy, S.A.P. 2008. Effects of different nutrition systems and biofertilizer (PGPR) on phenology period yield and yield components of sunflower (*Helianthus annuus* L.). *EJCP.* 2: 3. 119-134.
4. AL-Tamimi, F.A. and Hegazi, A.E. 2018. A case of castor bean poisoning. *Sultan Qaboos Univ. Ped. J.* 8: 83-87.
5. Arnon, D.I. 1949. Copper enzymes in isolated chloroplasts. Polyphenoloxidase in *Beta vulgaris*. *Plant Physiol.* 24: 1. 1-15.
6. Arancon, N.Q., Edwards, C.A., Dick, R. and Dick, L. 2007. Vermicompost tea production and plant growth impacts. *Biocycle.* 48: 11. 51-52.
7. Basu, M., Bhadoria, P.B.S. and Mahapatra, S.C. 2008. Growth, nitrogen fixation, yield and kernel quality of peanut in response to lime, organic and inorganic fertilizer levels. *Bioresour. Technol.* 99: 4675-4683.
8. Bhatt, D. and Reddy, T.P. 2011. Correlations and path analysis in castor (*Ricinus communis*). *Genom.* 23: 3. 525-531.
9. Doan, L.G. 2004. Ricin: mechanism of toxicity, clinical manifestations, and vaccine development: A Review. *J. Toxicol. Clin. Toxicol.* 42: 201-208.
10. Hoseininejad, S.M., Masoud Sinaki, J., Biabani, A. and Abedini, M. 2015. Effects of drought stress and mycorrhizae fungi application on yield and some agronomical and physiological characteristics of sunflower cultivar. *Agron. J. (Pajouhesh & Sazandegi).* 110: 95-102. (In Persian)
11. Jamshidi, E., Ghalavnd, A., Salahi, A., Zare, M.G. and Jamshidi, A.R. 2009. Effect of Arbuscular mycorrhizal on yield, yield components and plant characteristics of sunflower (*Helianthus annuus* L.) under drought stress conditions. *Iran J. Crop Sci.* 11: 1. 136-150. (In Persian)

12. Khodaei Jaghan, A., Ghalavand, A., Aghaalikhani, P. and Sorooshzadeh, A. 2016. Effect of organic and conventional nutrition system on grain yield and quality of sunflower under different irrigation regimes. *J. Agro. Ecol.* 6: 1. 166-181.
13. Kuan, K.B., Othman, R., Abdul Rahim, K. and Shamsuddin, Z.H. 2016. Plant growth-promoting rhizobacteria inoculation to enhance vegetative growth, nitrogen fixation and nitrogen remobilisation of maize under greenhouse conditions. *PloS One.* 11: 3. e0152478.
14. Mahboub, K.A. 2008. The effects of kind and rate of vermicompost in pot medium on the growth of *Ficus bengamina*. *Seed Palt Improv. J.* 24: 2. 333-349.
15. Orhan, E., Esitken, A., Ercisli, S., Turan, M. and Sahin, F. 2006. Effects of plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) on yield, growth and nutrient contents in organically growing raspberry. *Sci. Hort.* 111: 1. 38-43.
16. Patel, V.R., Dumancas, G.G., Viswanath, L.C.K., Paples, R. and Subong, B.J.J. 2016. Castor oil: properties, uses, and optimization of processing parameters in commercial production. *Lipid Insights.* 9: 1-12.
17. Pirdashti, H., Motaghian, A. and Bahmanyar, M.A. 2010. Effect of organic amendments application on grain yield, leaf chlorophyll content and some morphological characteristics in soybean cultures. *J. Plant Nutr.* 33: 485-495.
18. Pojiri, A. and Arzani, A. 2003. Effect of nitrogen rate and plant density on yield components of sunflower. *J. Water Soil Sci.* 7: 2. 115-125.
19. Shehata, P.P. and EL-Khawas, S.A. 2003. Effect of two biofertilizers on growth parameters, yield characters, nitrogenous components, nucleic acids content, minerals, oil content, protein profiles and DNA banding pattern of sunflower yield. *Pak. J. Biol. Sci.* 6: 14. 1257-1268.
20. Vildova, A., Stolcova, P., Kloucek, P. and Orsak, P.P. 2006. Quality characterization of Chamomile (*Matricaria chamomilla* L.) in organic and traditional agricultures. *International Symposium on Chamomile Research Development and Production.* Presov, Slovak Republic, 7-10 June, Pp: 81-82.
21. Zeinali, A., Sadeghi Bakhtvari, A. and Sarabi, V. 2017. Investigation of nitrogen and Sulphur effects on quantitative and qualitative characteristics of castor bean seed (*Ricinus communis* L.). *Iran Field Crops Res.* 49: 1. 29-43. (In Persian)
22. Wu, S.C., Cao, Z.H., Li, Z.G. and Cheung, K.C. 2005. Effect of biofertilizer containing N-fixer, P and K solubilizers and AP fungi on maize growth: a greenhouse trial. *Geoderma.* 125: 155-166.